

Egy kis jó cselekedet

D1 MARIKA NÉNI KARÁCSONYA

Dávidék házának földszintjén magányosan éldegélt egy idős hölgy, Marika néninek hívták. Dávid legkedvesebb szórakozása Marika néni állandó idegesítése volt. Nap mint nap becsöngetett ajtaján, és amikor meghallotta a lassú, nehézkes léptek zaját, gyorsan elrejtőzött. Mikor a néni megkérdezte, ki csöngetett, Dávid magában kuncogott, és nem válaszolt.

Egyszer, a karácsonyt megelőző napon újra becsöngetett Marika néni ajtaján, de ez alkalommal senki nem nyitotta ki az ajtót. Újból csöngetett.

– Ki az? – kérdezte a néni gyenge, alig hallható hangon, de az ajtó közelébe sem jött.

– Az ablakpárkányon van a kulcs, jöjjön be nyugodtan! – szólt ismét.

Dávid csak állt, és nem tudta, mitévő legyen.

– Jöjjön csak, lépjen be nyugodtan! – ismételte Marika néni.

Dávid levette a kulcsot az ablakpárkányról, kinyitotta az ajtót és belépett.

Marika néni betegen feküdt ágyában. Arca sápadt volt és szomorú.

– Szervusz, Dávidkám, hogy te milyen rendes kisfiú vagy! – üdvözölte a belépő gyereket.

– Eljöttél, hogy meglátogasd beteg, öreg szomszédodat. Ülj le, kisfiam! Milyen jó is az, ha az ember jót tud tenni másokkal!

Dávid nagyon elszégyellte magát, és meg sem szólalt.

– Kisfiam, nagyon beteg vagyok, és nem fogom tudni felállítani a karácsonyfát. Megtennéd nekem, hogy rám is gondolsz egy kicsit, amikor anyáékkal álltok a fa körül?

– Igen – felelte Dávid halkán. Nagyon rosszul érezte magát.

– Gondolj rám, hogy legalább tudjam, valakinek eszébe jutok karácsony csodálatos ünnepén. Megteszed nekem, Dávid?

– Igen, Marika néni, persze, de nekem most már mennem kell. Csókolom!

A szégyentől kivörösödött arccal menekült el Dávid a néni lakásából.

Elérkezett karácsony estéje. Marika néni nagyon szomorúan feküdt ágyában. Ünnepi dal-
lamok, az öröm hangjai szűrődtek ki a szomszéd lakásokból, és ő teljesen egyedül fekszik,
senki feléje sem néz.

Egyszer csak hangokat hallott az ajtó felől. Kinyílt az ajtó, és hirtelen... Ki lépett be? Az egész család: Dávid, a szülei, két bátyja és a nővére.

– Boldog karácsonyt, Marika néni, szép ünnepet! – köszöntötte a család. – Azért jöttünk hozzád, hogy az ünnepi vacsorát itt, veled fogyasszuk el. Megengeded?

– Áldottak legyetek! – mondta az idős szomszéd, és az öröm könnye csillogott szemében.

– Idejét nem tudom már, mikor ünnepeltem ezt a csodálatos estét igazi családban. – Csak-hogy én nem készítettem semmit!

– Ne tessék aggódni! Minden kész van, azonnal megterítünk.

Odatolták az asztalt az ágy közelébe, majd fehér abrosszal leterítették. Néhány perc múlva finomabbnál finomabb étek sorakoztak az asztalon. Együtt énekeltek, beszélgettek egész este.

Erre a karácsonyra mindnyájan úgy emlékeztek vissza, mint életük egyik legszebb ünnepe.

D2 IDŐSKOR

Keserves, nehéz, fáj, elfoglaltak, öröm, egyedül, unokák, hátha, kedvesek, orvos, segít, barátok, busz, nyugdíj, járás, fiam, idegenek, mozgólépcső, gyógyszerek, bot, látás.

D3 A JÓTÉKONYSÁG NYOLC SZINTJE

Maimonidesz (Moses ben Maimon), középkori zsidó filozófus összegyűjtötte, majd rangsorolta az adományozás különböző típusait.

Olvasd el az alábbi kártyákat, majd állítsd fel a saját sorrendedet úgy, hogy A betűvel jelölöd a szerinted legmagasabb szintűt, H-val pedig a legalacsonyabbat!

1. Az adományozó és a rászoruló ismerik egymást. Az adományozó csak a rászoruló kérésére adományoz.	2. A rászoruló ismeri az adományozót, de az adományozó nem ismeri őt. Az adományt önszántából adja.
3. Kölcsönt, adományt, munkát biztosít az adományozó, hogy a rászorulónak ne legyen a jövőben adományra szüksége.	4. Az adományozó és a rászoruló ismeri egymást, de az adományt nem szívesen adja. Sok pénzt tudna adni, mégis csak keveset ad.
5. Az adományozó és a rászoruló ismeri egymást. Az adományozó önként ad, mielőtt kérnék tőle.	6. Az adományozó önként ad, de nem ismeri a rászorulót, és a rászoruló sem ismeri az adományozót.
7. Az adományozó kérésre szívesen ad, ismerik egymást. Sokat adhatna, mégsem teszi.	8. Az adományozó önként ad, ismeri a rászorulót, de az nem tudja, honnan jött az adomány.

D4 HELYZETEK 1.

1. Egyedül, az otthonában élő idős néni/bácsi. A családja elhanyagolja, naphosszat ül a fotelben, tévét néz, és emberi szóra vágyik.
2. Idősek otthonában élő, kissé mogorva ember. Csalódott a világban, soha senki rá nem nyitja az ajtót.
3. Nagyon barátságos néni/bácsi. A családja kétnaponta felugrik hozzá, lesik a kívánságait, de ő nem akarja terhelni őket.
4. Kissé bizalmatlan néni/bácsi. Annyit hallja a tévében, hogy idegeneket nem szabad beengedni. El sem hiszi, hogy csak azért jöttetek, hogy neki örömet szerezzetek.
5. Idősotthon lakója. Mindent magának szeretne, olyan, mint egy kisgyerek. Nehezen érti meg, hogy miért kell a szomszédjának is adni az ajándékból.

D5 HELYZETEK 2.

1. Az idős néni/bácsit elhanyagolja a családja, szinte soha nem látogatják. Idegen gyerekek viszont gondolnak rá, ajándékot is hoznak neki, elsírja magát. Elmeséli, hogy neki is van egy épp ekkora unokája, de már fél éve nem látta. A néni telefonon könyörög a fiáéknak, látogassák már meg. Családi beszélgetés vacsora közben. Nem érnek rá. A néni elmeséli mindezt nektek, a látogatóinak. (Szereplők: idős néni, látogató gyerekek, a néni fia, az ő felesége és a kis unoka.)
2. Az idős emberek gyakran változnak vissza olyanná, mint amilyenek a gyerekek. Bementek egy néni/bácsi szobájába, aki látja, hogy még lapulnak ajándékok a táskátokban. Azt kéri, hogy adjatok még neki. Ti mindeközben tudjátok, hogy már akkor sem jut mindenkinek ajándék, ha csak egyet is odaadtok. (Szereplők: idős ember, három látogató, szomszéd.)
3. Akadhat olyan ember is, aki mindenképp szeretné meghálálni a kedvességeket. Nincs más, amit adhatna, csak az amúgy is kis nyugdíjából megmaradt összeg. Pénzt nyom a kezébe, és ettől te nagyon rosszul érzed magad, hiszen nem ezért jöttél, hanem önzetlenül szerettél volna jót cselekedni. (Szereplők: hálálkodó idős ember, látogató gyerek a barátaival.)

